

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

5^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 4 Ιουνίου 2020 με την εξής σύνθεση:
Ευαγγελία Μιχολίτση Πρόεδρος, Μιχαήλ Οικονόμου και Άννα Χριστοδουλάκου,
Μέλη.

Για να εξετάσει την από 28.04.2020 προδικαστική προσφυγή με
Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π. 526/29.04.2020 της προσφεύγουσας
με την επωνυμία «» και διακριτικό τίτλο «.....», που
εδρεύει στην, οδός αρ....., όπως νομίμως εκπροσωπείται.

Κατά του «..... «», όπως νομίμως
εκπροσωπείται (εφεξής «αναθέτουσα αρχή»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την προδικαστική προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει να γίνει
δεκτή η προδικαστική προσφυγή της και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη υπ'
αριθμ. πρωτ. και με ΑΔΑΜ διακήρυξη και ειδικότερα να
απαλειφθούν οι όροι 1.5, 4.1, 4.4 για το τμήμα 1, όπως επίσης και οι όροι
*«Σημειώνεται ότι η συντήρηση των εγκαταστάσεων των ανελκυστήρων είναι
εκτός των υποχρεώσεων του συγκεκριμένου Αναδόχου, ο οποίος όμως είναι
υποχρεωμένος να διαθέτει εκπαιδευμένο προσωπικό για τους αναγκαίους
απεγκλωβισμούς»*, 3.1 έως και 3.5 και *«Ο υποψήφιος Ανάδοχος θα πρέπει να
έχει εκτελέσει συμβάσεις συντήρησης Η/Μ εγκαταστάσεων (δημόσιων ή
ιδιωτικών) τουλάχιστον όπως οι ανωτέρω §Α.1, §Α.2, §Β.1 §Β.2, §Β.3, §Β.4,
§Β.5, συνολικής διάρκειας τουλάχιστον δέκα (10) ετών, το οποίο θα
αποδεικνύεται αποκλειστικά από βεβαιώσεις καλής εκτέλεσης. Επίσης, ο
υποψήφιος Ανάδοχος θα πρέπει να έχει εκτελέσει συμβάσεις συντήρησης Η/Μ
εγκαταστάσεων σε εγκαταστάσεις Νοσοκομειακών Μονάδων (δημόσιων ή
ιδιωτικών), συνολικής διάρκειας τουλάχιστον έξι (6) ετών (συμμετοχή 24ωρο
κυκλικό ωράριο εργασίας σε βάρδιες), το οποίο θα αποδεικνύεται αποκλειστικά
από βεβαιώσεις καλής εκτέλεσης. Προς απόδειξη των ανωτέρω κατατίθενται,*

εάν μεν ο αποδέκτης είναι αναθέτουσα αρχή (δημόσιος φορέας ή Ν.Π.Δ.Δ.) πιστοποιητικά ή βεβαιώσεις που έχουν εκδοθεί ή θεωρηθεί από την αρμόδια αρχή, εάν δε ο αποδέκτης είναι ιδιωτικός φορέας με αντίστοιχη βεβαίωσή του, συνοδευόμενη από υπεύθυνη δήλωση της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 ηλεκτρολόγου ή μηχανολόγου μηχανικού. Στις εν λόγω βεβαιώσεις θα αναφέρεται η καλή συνεργασία, η εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων. ... Ο τεχνικός της παραγράφου §3.5 της λίστας ειδικοτήτων θα πρέπει να διαθέτει πενταετή τουλάχιστον εμπειρία σε συντήρηση Η/Μ εξοπλισμού και ειδικότερα υποσταθμών μέσης τάσης, εγκατεστημένης ισχύος άνω των 1000 kVA.» του υπό 3 όρου, για το τμήμα 10 αυτής.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια, Άννα Χριστοδουλάκου.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, με την υπ' αριθμ. πρωτ. διακήρυξη της αναθέτουσας αρχής προκηρύχθηκε Διεθνής Ηλεκτρονικός Ανοικτός Διαγωνισμός, με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική προσφορά μόνο βάσει τιμής για την ανάδειξη αναδόχου για τις υπηρεσίες επισκευής και συντήρησης και υπηρεσίες συντήρησης εξοπλισμού τηλεπικοινωνίας του νοσοκομείου. Οι ανωτέρω παρεχόμενες υπηρεσίες κατατάσσονται στον ακόλουθο κωδικό του Κοινού Λεξιλογίου δημοσίων συμβάσεων (CPV): και Η εκτιμώμενη αξία της σύμβασης ανέρχεται στο ποσό των 447.000,00 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24% (προϋπολογισμός χωρίς ΦΠΑ: 360.483,87€). Προκήρυξη της σύμβασης απεστάλη με ηλεκτρονικά μέσα για δημοσίευση στις 08.04.2020 στην Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Διακήρυξη καταχωρήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (ΚΗΜΔΗΣ) στις 13.04.2020 (ΑΔΑΜ) και στο ΕΣΗΔΗΣ (Συστημικός Αριθμός).

2. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής έχει κατατεθεί, πληρωθεί και δεσμευθεί το νόμιμο παράβολο (ηλεκτρονικό παράβολο αυτόματης δέσμευσης με κωδικό, εξοφληθέν δυνάμει του από 28.04.2020 αποδεικτικού εξόφλησης της), ύψους 1.411,29€, δεδομένου ότι ο προϋπολογισμός χωρίς Φ.Π.Α. των τμημάτων στα οποία αφορά η υπό εξέταση προσφυγή ανέρχεται στο ποσό των (111.290,32€ + 170.967,74€ =) 282.258,06€.

3. Επειδή, η υπό εξέταση προσφυγή, ενόψει του αντικειμένου του διαγωνισμού, της συνολικής προϋπολογισθείσας δαπάνης, σύμφωνα με το άρθρο 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 και το άρθρο 1 περ. α) του Π.Δ. 39/2017, καθώς και του χρόνου δημοσίευσης της Διακήρυξης, σύμφωνα με τα άρθρα 5 περ. β), 61 παρ. 1, 120 παρ. 1, 376 και 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Βιβλίου IV του Ν. 4412/2016 και στην καθ' ύλην και κατά χρόνο αρμοδιότητα της Α.Ε.Π.Π.

4. Επειδή, η υπό κρίση προσφυγή έχει κατατεθεί νομίμως και εμπροθέσμως, σύμφωνα με το άρθρο 361 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, το άρθρο 4 παρ. 1 περ. γ) και το άρθρο 8 παρ. 3 του Π.Δ. 39/2017, καθώς η προσβαλλόμενη διακήρυξη δημοσιεύθηκε στο Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ. στις 13.04.2020 και η προσφυγή κατατέθηκε στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού στις 28.04.2020, η δε, προσφεύγουσα δηλώνει ότι έλαβε γνώση της διακήρυξης στις 21.04.2020, ήτοι σε χρόνο προγενέστερο της προβλεπόμενης από το νόμο τεκμαιρόμενης γνώσης εντός δεκαπενθημέρου από τη δημοσίευση της διακήρυξης στο Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ. και δεν προκύπτει λήψη γνώσης αυτής εκ μέρους της προσφεύγουσας σε χρόνο προγενέστερο, που να καθιστά την προσφυγή εκπρόθεσμη (ΕΑ ΣτΕ 56/2020). Η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Α.Ε.Π.Π. με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από την προσφεύγουσα στις 28.04.2020.

5. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή προέβη σε κοινοποίηση της υπό εξέταση προσφυγής προς τους λοιπούς διαγωνιζόμενους μέσω του συστήματος «επικοινωνία» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 περ. α) του Π.Δ. 39/2017, στις 29.04.2020 και στις 08.05.2020.

6. Επειδή, με το υπ' αριθμ. πρωτ./08.05.2020 έγγραφό της, που διαβιβάστηκε στην Α.Ε.Π.Π. μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού στις 08.05.2020, η αναθέτουσα αρχή υπέβαλε τις απόψεις της επί της υπό εξέταση προσφυγής. Ωστόσο, οι ως άνω απόψεις δεν λαμβάνονται υπόψη, διότι, δεδομένου ότι δεν κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα, δεν διασφαλίζονται οι προϋποθέσεις ουσιαστικής αντιμωλίας προς εκπλήρωση του σκοπού των οικείων διατάξεων που συνίσταται στην αποτελεσματική παροχή προστασίας στο προηγούμενο της ασκήσεως ενδίκων βοηθημάτων στάδιο (πρβλ ΣτΕ 780/2019, ΕΑ ΣτΕ 395/2018, ΑΕΠΠ 604/2019).

7. Επειδή, επί του περιλαμβανόμενου στην υπό εξέταση προσφυγή αιτήματος αναστολής, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. Α164/2020 απόφαση της Α.Ε.Π.Π., με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα αναστολής, διότι πιθανολογήθηκε ότι η υπό εξέταση προσφυγή ασκήθηκε προδήλως απαραδέκτως και δη άνευ εννόμου συμφέροντος.

8. Επειδή, η προσφεύγουσα προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντός της αναφέρει επί λέξει ότι *«Η εταιρία μας δραστηριοποιείται στον τομέα της συντήρησης των ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων κτιρίων καθώς και σε εγκαταστάσεις κλιματισμού & εξαερισμού και διαθέτει την εμπειρία και τις γνώσεις, καθώς και την τεχνική υποδομή όπως συμμετάσχει σε τέτοια έργα και πράγματι έχει αναλάβει (Σύμβαση συντήρησης Η/Μ εγκαταστάσεων του Πανεπιστημιακού, (σχετικό 1) Θα έβλαπτε δε τα συμφέροντά μας με βάση τις παραπάνω αρχές να αποκλειστούμε εκ προοιμίου από έναν διαγωνισμό που είναι εντός των δικών μας δυνατοτήτων. Έχουμε άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον για την άσκηση της υπό εξέταση Προδικαστικής Προσφυγής, καθόσον δραστηριοποιούμαστε στο υπό ανάθεση αντικείμενο, και υφίσταται δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, κατά το άρθρο 360 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, λόγω των περιοριστικών του ανταγωνισμού διατάξεων στην παραπάνω Διακήρυξη, κατά παράβαση των θεμελιωδών ενωσιακών αρχών της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας, της αναλογικότητας και του ελεύθερου ανταγωνισμού, που αποκλείουν ή δυσχεραίνουν ουσιαστικά τη*

συμμετοχή μας στον υπόψη δημόσιο Διαγωνισμό, παρά την περί του αντιθέτου βούλησή μας.»

9. Επειδή, κατά πάγια νομολογία, η αναθέτουσα αρχή είναι καταρχήν ελεύθερη να διαμορφώνει κατά την κρίση της τους όρους της διακήρυξης για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, καθορίζοντας τις τεχνικές προδιαγραφές με βάση τις ανάγκες και την σκοπιμότητα χρήσης του, η δε θέσπιση με την διακήρυξη των προδιαγραφών, που η αναθέτουσα αρχή κρίνει πρόσφορες ή αναγκαίες για την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών της, δεν παραβιάζει τους κανόνες του ανταγωνισμού εκ μόνου του λόγου ότι συνεπάγεται αδυναμία συμμετοχής στον διαγωνισμό ή καθιστά ουσιαδώς δυσχερή την συμμετοχή σ' αυτόν τινών διαγωνιζομένων, των οποίων τα προϊόντα δεν πληρούν τις προδιαγραφές αυτές, δεδομένου ότι από την φύση τους οι προδιαγραφές περιορίζουν τον κύκλο των δυναμένων να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό προσώπων, η δε σκοπιμότητα της θέσπισής τους εν γένει απαραδέκτως αμφισβητείται από τον προτιθέμενο να μετάσχει στον διαγωνισμό. Ελέγχονται, όμως, και στην περίπτωση αυτή, οι τεχνικές προδιαγραφές από της απόψεως της τηρήσεως της τήρησης του εγχώριου κι ενωσιακού δικαίου και περαιτέρω της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων καθώς και της αρχής της αναλογικότητας (βλ. ΣτΕ. 9/2015 (ΑΣΦ), Ε.Α. 415/2014, 354/2014, 257/2010, Ε.Α. 3719/2011, 676, 214/2011, 1140/2010, 1354, 670/2009, 438/2008, 303/2007, 977/2006). Και τούτο διότι όταν ο προτιθέμενος να μετάσχει στο διαγωνισμό επικαλείται λόγους με τους οποίους επιχειρεί, υπό την μορφή γενικής αμφισβήτησης της νομιμότητας συγκεκριμένων όρων της διακήρυξης, να προσδιορίσει, κατά τις δικές τους δυνατότητες, τα προς προμήθεια είδη και να καθορίσει, βάσει δικών του εκτιμήσεων, τα κριτήρια για την ανάδειξη του αναδόχου, αυτοί οι λόγοι είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι (βλ. Επ. Αν. ΣΤΕ 307/2007).

10. Επειδή, όσον αφορά τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος για την άσκηση προδικαστικής προσφυγής κατά όρων διακήρυξης, η προσφεύγουσα πρέπει να επικαλεσθεί άμεση βλάβη από τον όρο της διακήρυξης, ο οποίος παραβιάζει κατ' αυτήν τους κανόνες που αφορούν τις

προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό, τη διαδικασία επιλογής του αναδόχου ή τα εφαρμοστέα για την ανάδειξη του κριτήρια, σε σημείο που να αποκλείει ή να καθιστά ουσιωδώς δυσχερή τη συμμετοχή της στον διαγωνισμό (βλ. ενδεικτικά ΕΑ ΣΤΕ 148/2016 Ολομ., ΕΑ ασφ. Μ. 415/2014, Δημήτριος Γ. Ράικος, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Β΄ έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2017, σελ. 756).

11. Επειδή, η βλάβη, ως βασικό στοιχείο της θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος, πρέπει να προσδιορίζεται ειδικώς (ΣΤΕ 1995/2016). Οφείλει, δηλαδή, ο προσφεύγων να επικαλείται τις δυσμενείς μεταβολές που επέρχονται σε βάρος του από την πράξη προς θεμελίωση του έννομου συμφέροντος για άσκηση προσφυγής (βλ. ΣΤΕ 3905/2004).

12. Επειδή το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι άμεσο, και ατομικό /προσωπικό, με την έννοια ότι πρέπει να αφορά τον ενδιαφερόμενο προσωπικά και όχι ένα γενικό κύκλο προσώπων. Όσον αφορά τις κανονιστικές πράξεις *«η προϋπόθεση για τη συνδρομή του προσωπικού εννόμου συμφέροντος συντρέχει όταν η προσβαλλόμενη κανονιστική ρύθμιση, θίγει συγκεκριμένες ελευθερίες ή δικαιώματα του αιτούντος, τα οποία κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα και τους νόμους και των οποίων την πραγμάτωση επιδιώκει να αποκαταστήσει ο αιτών με την έκδοση της ακυρωτικής απόφασης»* (Κωνσταντίνος Β. Χιώλος, «Το έννομο συμφέρον στην ακυρωτική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», ΔιοικΔ, 2010, τ. 4, σελ 847). Περαιτέρω, κατά τη θεωρία και νομολογία το έννομο συμφέρον θα πρέπει να είναι και άμεσο από την άποψη ότι το προβαλλόμενο προσωπικό συμφέρον πρέπει να συνδέεται αιτιωδώς με το πρόσωπο του προσφεύγοντος, χωρίς να παρεμβάλλεται συμφέρον τρίτου, και ενεστώς, δηλαδή να είναι υπαρκτό και όχι μελλοντικό (Π. Δαγτόγλου, Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2014). Πρέπει, επομένως, να υπάρχει συρροή των κάτωθι : α) η προσβαλλόμενη πράξη έχει προκαλέσει βλάβη, υλική ή ηθική, και β) να υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της προσβαλλόμενης πράξης και της προσβαλλόμενης βλάβης (ΣΤΕ 7μ. 1898/2016), ήτοι μια ειδική έννομη σχέση του προσφεύγοντα με την προσβαλλόμενη πράξη (Σπ. Βλαχόπουλος, Όψεις της δικαστικής προστασίας

ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – το παράδειγμα του ν. 2522/1997 για τα δημόσια έργα, 1998, σελ 199, Δ. Ράικος, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Εκδ. ΣΑΚΚΟΥΛΑ, 2017, σελ. 745 επ.) άλλως να την υφίσταται υπό συγκεκριμένη ιδιότητα ως υποψηφίου στην οικεία διακήρυξη (ΣτΕ 880/2016 7μ. σκ. 13, 1844/2013 7μ. σκ. 15, 2973/1989), άλλως, ως ενδιαφερομένου μεν να συμμετάσχει σ' αυτήν, αλλά αποκλεισμένου δυνάμει ρήτρας της προκηρύξεως (ΣτΕ 4606/2012, 1982-1985, 1987/2011) και δεν αρκεί το γενικό δημόσιο ενδιαφέρον του κάθε πολίτη για την σύννομη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων (ΣτΕ 4391/2011 7μ., 2446/1992 7μ.). Περαιτέρω, δέον είναι το έννομο συμφέρον να είναι και ενεστώς, ήτοι η βλάβη που προκαλείται στον ενδιαφερόμενο να έχει ήδη επέλθει ή να είναι βέβαιο ότι θα επέλθει κατά το χρόνο άσκησης της προσφυγής (ΣτΕ 1442/97 ΔΔικ 1997/1136) και να υφίσταται σωρευτικά τόσο κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης, όσο και κατά την άσκηση της προσφυγής και την εξέταση αυτής (παρ. ενδεικτικά ΣτΕ 956/95 ΔΔικ 1995/577, ΣτΕ Ολομ. 280/96 ΔΔικ 1996/844, ΔτΕ 416/2002λ 2239/2003, Κωνσταντίνος Β. Χιώλος, «Το έννομο συμφέρον στην ακυρωτική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», ΔιοικΔ, 2010, τ.4, σελ 846-7). Τα ανωτέρω, δε, δεν έχουν μεταβληθεί όσον αφορά την προσβολή όρων διακήρυξης, ούτε υπό το πρίσμα της πρόσφατης νομολογιακής τάσης περί διεύρυνσης του εννόμου συμφέροντος (βλ. ΣτΕ 308/2020).

13. Επειδή σε κάθε περίπτωση, το έννομο συμφέρον ελέγχεται αυτεπαγγέλτως από την αρμόδια κατά περίπτωση σύνθεση εξέτασης της προσφυγής ως και από τον δικαστή (βλ. ΣτΕ 2080/2016, 5/2006, 3078/2005, 1461/2003, κα). Εξετάζεται, δε, η ύπαρξη του εννόμου συμφέροντος με βάση τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς του Προσφεύγοντος και τα στοιχεία του φακέλου που προσκομίστηκαν (ΣτΕ 928/2004) υπό την έννοια ότι δεν δύναται το αρμόδιο όργανο να συμπληρώσει τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος καθόσον το βάρος απόδειξης για την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος φέρει ο τελευταίος (ΣτΕ 4524/2009, 3900/2006) και μόνο προαποδεικτικώς (ΣτΕ 1898/2016, 7μελές), ήτοι στην περίπτωση της προσφυγής με την κατάθεσή της.

14. Επειδή η προαπόδειξη του εννόμου συμφέροντος δεν καθιστά δυσχερή την πρόσβαση του ενδιαφερόμενου στο δικαστήριο ή εν γένει στην προσήκουσα παροχή έννομης προστασίας (άρθρο 20 παρ. 1 του Συντ.) ούτε δημιουργεί (Δημήτριος Θ. Πυργάκης, Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017) αντίθεση προς το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ (ΣΤΕ 2980/2013). Μόνη, δε, εξαίρεση στην άνω αναφερθείσα υποχρέωση προαπόδειξης είναι να προκύπτει σαφώς και άνευ ουδεμίας αμφιβολίας από τις *ad hoc* ειδικές συνθήκες ότι θίγονται τα επαγγελματικά και οικονομικά συμφέροντα του προσφεύγοντος (ΣΤΕ 2521/2004).

15. Επειδή σε κάθε περίπτωση οι προβαλλόμενοι από τον προσφεύγοντα λόγοι ακύρωσης περί υπάρξεως πλημμελειών κατά τη διοικητική διαδικασία ή περί παράβασης νόμου, όσο σοβαρές και εάν είναι οι πλημμέλειες αυτές και όσο κατάφωρη η παράβαση νόμου, δεν μπορούν να θεμελιώσουν έννομο συμφέρον για τον προσφεύγοντα, αφού άλλωστε η εξέτασή τους ανάγεται στο βάσιμο της αιτήσεως και όχι στο παραδεκτό αυτής (Δημήτριος Θ. Πυργάκης, Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 48-49).

16. Επειδή, ως έχει παγίως κριθεί ο περιορισμός των προσώπων που δύνανται να προσφύγουν κατά μιας κανονιστικής πράξης, υπό την έννοια της θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος είναι θεμιτός και επιβεβλημένος, μη προσκρούων στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ καθόσον συνάδει στην εξασφάλιση αποτελεσματικής έννομης προστασίας κατά το προδικαστικό στάδιο, αποτρέποντας την έναρξη προπετών διαδικασιών, με παρελκυστικά κίνητρα που παρεμποδίζουν την υγιή ανταγωνισμό και την ανάπτυξη. Άλλωστε, η ενδεχόμενη βλάβη υπό την έννοια του «πιθανά» ή «εν δυνάμει» θιγόμενου απαντάται και στη νομολογία του ΕΔΔΑ, εφόσον ασφαλώς στοιχειοθετείται επαρκώς η ύπαρξη προσωπικού και υπαρκτού κινδύνου να υποστεί την βλάβη, την οποία επικαλείται με σαφήνεια (βλ. ΕΔΔΑ, Burden κατά Ηνωμένου Βασιλείου, τμήμα ευρείας σύνθεσης, 29.4.2008).

17. Επειδή σε κάθε περίπτωση το άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας 89/665 επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι παράνομες αποφάσεις των αναθετουσών αρχών να υπόκεινται στην άσκηση αποτελεσματικών και όσο το δυνατόν ταχύτερων προσφυγών (βλ. ενδεικτικά C-470/99, *Universale-Bau*, Συλλογή 2002, σ. I-11617, σκέψη 74 και της 19ης Ιουνίου 2003, *Fritsch, Chiari & Partner*, κλπ, C-410/01, Συλλογή 2003, σ. I-6413, σκέψη 30). Ωστόσο η άρνηση αναγνώρισης εννόμου συμφέροντος για άσκηση προσφυγής σε συγκεκριμένες περιπτώσεις προφανώς δεν περιορίζει την πρακτική αποτελεσματικότητα της εν λόγω Οδηγίας αλλά σε πολλές περιπτώσεις συνάδει στην σκοπούμενη επιτάχυνση και συνακόλουθα αποτελεσματικότητα της παροχής έννομης προστασίας.

18. Επειδή στα πλαίσια της δικονομικής Οδηγίας 89/665/EK καθίσταται σαφές ότι τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να παρέχουν το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής σε οποιοδήποτε πρόσωπο επιδιώκει τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως (υπόθεση ΔΕΚ C-240/01, 19.6.03, *W. Hackermuller*, Συλλ. 2003, I-6319, σκέψεις 18-19) C-230/02, 12.2.04 *Grossmann Air Service*, σκ 26).

19. Επειδή, εξάλλου, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από την νομολογία, ο ισχυρισμός του αιτούντος ότι οι πλησσόμενοι όροι των προς προμήθεια ειδών αποτελούν φωτογραφική περιγραφή των προϊόντων τα οποία κατασκευάζει ή προμηθεύει μόνο μία συγκεκριμένη κατονομαζόμενη εταιρεία και ίδια το γεγονός της ταύτισης των πλησσομένων προδιαγραφών με προϊόντα της εν λόγω εταιρείας δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι οι προδιαγραφές είναι φωτογραφικές [ad hoc ΔΕΦΑΘ 296/2013, 885/2012 (ασφ.), ΣΤΕ ΕΑ 9/2015, 676/2011, 429, 1140, 1024, 1025, 836/2010, 829, 201/2007].

20. Επειδή, εν προκειμένω η προσφεύγουσα αορίστως προβάλλει, χωρίς να τεκμηριώνει, ότι οι πλησσόμενοι όροι της διακήρυξης την εμποδίζουν ή δυσχεραίνουν ουσιωδώς την συμμετοχή της στον διαγωνισμό στην εισαγωγή. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά των προσβαλλόμενων όρων της διακήρυξης, χωρίς να αποδεικνύει οποιαδήποτε βλάβη της. Όμως με το περιεχόμενο τούτο, η υπό εξέταση προσφυγή ασκείται

απαραδέκτως και δη χωρίς έννομο συμφέρον, διότι η προσφεύγουσα αορίστως επικαλείται λόγους που θεμελιώνουν το –κατά την έννοια του νόμου- έννομο συμφέρον της, ενώ δεν προβάλλει πολλώ δε μάλλον δεν αποδεικνύει ότι ένας έκαστος εκ των προσβαλλόμενων όρων καθιστά έστω ουσιωδώς δυσχερή τη συμμετοχή της στο διαγωνισμό, αλλά προβάλλει μόνο εν γένει περιορισμό του ανταγωνισμού ή/και ενδεχομένως παροχή πλεονεκτήματος σε κάποιον έτερο δυνητικό υποψήφιο. Όλως επικουρικώς, δε, οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί σύμφωνα με τους οποίους οι προσβαλλόμενοι όροι της διακήρυξης είναι ακυρωτέοι διότι δεν περιλαμβάνονταν στην προηγούμενη αντίστοιχη διακήρυξη είναι απορριπτέοι λόγω της αρχής της αυτοτέλειας των διαγωνιστικών διαδικασιών (ΕΑ 304/2007, 958/2007, 1246/2007). Έτι, δε, επικουρικότερα, τα προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα στην κρινόμενη προσφυγή της, περί της πλημμέλειας όρου της διακήρυξης επειδή αυτός είναι φωτογραφικός, σε κάθε περίπτωση απορρίπτονται άνευ άλλου τινός ως αβάσιμοι, δεδομένου ότι υπέβαλαν προσφορά στο διαγωνισμό, με τη διατύπωση των όρων της διακήρυξης ως έχουν, δέκα (10) υποψήφιοι.

21. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

22. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο (κωδικός) ύψους 1.411,29€ που κατέβαλε η προσφεύγουσα, κατά τις διατάξεις του άρθρων 363 του ν. 4412/2016 και 5 του π.δ. 39/2017.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την προδικαστική προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου (κωδικός) ύψους 1.411,29€.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 4 Ιουνίου 2020 και εκδόθηκε στις 24 Ιουνίου 2020 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ευαγγελία Μιχολίτση

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Φωτεινή Μαραντίδου